

ת"פ 5405/04/22 - מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים נגד עמאד ג'ית

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 5405-04-22 מדינת ישראל נ' ג'ית(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים	עמאד ג'ית (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד פארס מוצטפה

גזר דין

כתב- האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 ורישא לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התפרצות למגורים כדי לבצע גניבה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען באישום הראשון, בין התאריכים 19.3.2023 בשעה 23:00 ליום 20.3.2023 שעה 04:30 ברחוב חננאל 7 בירושלים, התפרץ הנאשם לרכב נושא לוחית רישוי מספר: 9996259, בבעלות מנחם קדם, באופן שהסיט מטה את החלון הימני קדמי של הרכב, פתח את הדלת ונכנס לרכב.
3. באישום השני נטען, כי בתאריך 18.3.2023 בשעה 10:25 או בסמוך, ברחוב ששת הימים בירושלים, התפרץ הנאשם עם אדם אחר שזהותו לא ידועה, לדירה בבעלות יוכבד ששון, בדרך של החדרת חפץ שטיבו לא ידוע בין המשקוף לדלת הכניסה, ודחיפת הדלת בחוזקה, אז נכנסו לתוכה.
4. הנאשם והאחר נטלו מהדירה בשמים, תכשיטים, מפתחות יהלומים, מערכת גיבוי מחשב ומשקפי שמש. בשלב מסוים, נכנסה בעלת הבית לדירה והבחינה כי הדלת פרוצה ובדירה אי סדר. הנאשם והאחר הבחינו בה, ומיד חמקו מהדירה, תוך שנטלו את הרכוש, והשאירו את השק.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים ביחס לכל אישום. בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים, והוסיפה כי המדובר במעשים קלים לביצוע וקשים לתפיסה ופענוח. הוסף, כי פוטנציאל הסיכון למפגש בין בעלי הבית לפורצים התממש במקרה זה, ולכן השלכה על מידת החומרה במעשה. המאשימה נתנה התייחסותה לפסיקה

- נוהגת, וכן לתסקיר שרות המבחן, ורמת מסוכנות גבוהה שנקבע בעניינו של הנאשם לביצוע עבירות דומות בעתיד.
6. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם ביחס לאישום הראשון החל מ-12 חודשים ועד 30 חודשים, וביחס לאישום השני, החל מ-18 חודשים ועד 36 חודשים, ולקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של כל מתחם, כך שסה"כ יוטלו עליו 40 חודשי מאסר תוך הפעלה במצטבר של שני מאסרים על תנאי מתיק קודם (לתקופה כוללת של 18 חודשים), זאת לצד ענישה נלווית.
7. הסנגור ציין תחילה, כי טיעוני המאשימה בכל הנוגע לאישום הראשון, תואמים את טיעוניה ביחס לעבירה של גניבת רכב, להבדיל מגניבה מרכב, ועל כן ביקש מבית המשפט ליתן דעתו לכך. צוין, כי בכל הנוגע לאישום הראשון, העבירה נעשתה בלא תכנון או תחכום, ובנסיבותיו של האירוע, המתבטא בהורדת החלון וכניסה לרכב מבלי שנגנב דבר, יש לקבוע את המתחם החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות.
8. בהתייחס לאישום השני צוין, כי פער הזמנים בין האירועים הינו כיממה, ובנסיבות בהן הערכים המוגנים הינם זהים, יש לשקול את האפשרות לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לשני האישומים. הסנגור הוסיף, כי בהתאם למתחמי ענישה אותם קבע מותב זה, ואשר קיבלו את אישור ערכאת הערעור, יש לקבוע את המתחם בכל הנוגע לאישום השני החל מ-10 חודשים ועד 24 חודשים.
9. הסנגור ציין, כי המדובר בנאשם שהרקע בו צמח הינו מורכב וקשה, כמפורט בתסקיר המבחן. על פיו, ובניגוד לדעת המאשימה, אין המדובר בתסקיר שלילי, אלא כזה המניח פתח של תקווה בעניינו של הנאשם בעת הזו. הנאשם שולב במסגרת טיפול בכלא, והוא עתיד לקחת חלק בקבוצה טיפולית נוספת. צוין בתסקיר, כי הנאשם נקי מסמים משך כשנה, וקיימת מצדו מוטיבציה לשמור על ניקיונו גם בעתיד. הסנגור ציין, כי הנאשם מצוי במצב רגשי קשה, ואף בשיחותיו עם קצינת המבחן בכה, וניכר כי הוא נתון במשבר נפשי, מנותק ממשפחתו, אשר אינה מבקרת אותו בבית המעצר ושאינה דואגת להפקיד עבורו כסף על מנת שיכול לרכוש עבורו ציוד הנדרש לו בעת שהותו בבית המעצר.
10. בנסיבות אלו, ועל רקע העובדה כי הנאשם נוטל חלק בהליכים טיפוליים במסגרת שב"ס, ביקש הסנגור להפעיל את המאסרים על תנאי, רובם בחופף. הוסף בעניין זה, כי שני המאסרים התלויים ועומדים כנגד הנאשם הינם מאותו התיק, ואף מטעם זה, אין מקום לצבור את שניהם לעונש המאסר שיוטל על הנאשם.
11. במכלול הדברים ביקש הסנגור לקבוע מתחם עונש אחד, את העונש שיוטל על הנאשם לקבוע בחלקו האמצעי של המתחם, ואת המאסרים כאמור, להפעיל בחלקם הארי בחופף.
12. הנאשם הביע חרטה על המעשים, וכן הביע רצון לקחת חלק בהליך שיקומי, ולצלוח אותו. הנאשם הוסיף, כי הוא מעוניין להינשא ולהקים משפחה, וכן לסייע לאמו, הנדרשת לקבלת טיפולים רפואיים. הנאשם סיפר על מסגרות הטיפול בהן הוא נוטל חלק במסגרת שב"ס, והביע ציפייה להשתלב במסגרת טיפול נוספת.

דין:

13. במקרה דנן, ועל אף העובדה שהמדובר באירועים סמוכים בזמן, יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל

אחד מהאישומים, שכן אין ביניהם חוט מקשר. הנסיבות אינן דומות, הן בוצעו כלפי מתלוננים שונים, ובאישום השני פעל הנאשם בסיועו של אדם נוסף שזהותו אינה ידועה.

14. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הינם, שלום הציבור וביטחון, וזכות הפרט לשמירה על רכשו.

15. בהתייחס לעבירות הקשורות להתפרצות לרכב וגניבה, ראו לדוגמה:

16. ע"פ 2366/10 ג'אבלי נגד מדינת ישראל (13.4.2010), רע"פ 4338/15 פראג'י כהן נ' מדינת ישראל (23.06.2015), רע"פ 2955/10 אליהו נגד מדינת ישראל (25.4.2021), רע"פ 6257/11 בדר נ' מדינת ישראל (30.10.11), עפ"ג (מח' חי') 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.14). מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון, הינו החל ממספר חודשי מאסר ועד 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

17. בהתייחס לאישום השני, הרי שבהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, עבירות אלו, אף אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה, וכן שפריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור. ראה: בש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל (08.01.10). בפסק דין אחר הוסיף שעבירות ההתפרצות גורמות עוגמת נפש רבה, צער וחיסרון כיס לנפגעי העבירה. ע"פ 3297/10 איליה וולקוב נ' מדינת ישראל (24.5.12).

18. בענייננו, בוצעה ההתפרצות עם אדם נוסף, בדרך של החדרת חפץ שטיבו אינו ידוע, בין המשקוף לדלת, דחיפת הדלת וכניסה לבית. מהבית ניטל ציוד שערכו רב, ולא רק במובן הכספי, ותוך שהנאשם והאחר מותירים אי סדר בבית. כפי שנטען בצדק על ידי המאשימה, במקרה זה פוטנציאל הסיכון למפגש בין בעלת הבית לפורצים, אכן התממש, עת היא מגיעה לבית, מבחינה כי דלת הבית פרוצה, ובדירה שורר אי סדר. הפורצים שהבחינו בה, מיד חמקו מהבית תוך נטילת הרכוש שנגנב, והותרת השק מאחור.

19. בהתייחס לפסיקה הנוהגת ראו לדוגמה:

20. כך לדוגמה בע"פ 39070-02-13 צרלי בן ברוך נ' מדינת ישראל (6.3.13) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום בעניינם של נאשמים שהודו בעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה, בשעה שהדיירת שהתה במקום. נקבע שמתחם הענישה במקרה זה נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. על אחד הנאשמים שאינו בעל פלילי נגזרו 9 חודשי מאסר ועל שותפו, בעל פלילי, נגזרו 15 חודשי מאסר; בעפ"ג (מחוזי חי') 44863-08-16 מדינת ישראל נ' נידל מלאק (15.09.16) נגזרו על נאשם בנסיבות של התפרצות לבית מגורים 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, זאת על אף שיקום מרשים שעבר. ערעור על פסה"ד נדחה; בת"פ 2211/00 מדינת ישראל נ' דלאח חסן (3.7.03) נקבע שאין לאפשר צו לשל"צ בלבד בגין עבירת סיוע להתפרצות ועל כן נגזרו על הנאשם 3 חודשים מאסר שהומרו בעבודות שירות וכן מע"ת.

21. בהתאמה ניתן לראות כי גם במקרים בהם עבירת ההתפרצות לא הסתיימה בהצלחה, והנאשמים כשלו מלבצע את זממם, או לחלופין הרכוש שנגנב הושב לבעליו, עדיין הוטלו על הנאשמים גזרי דין למשך מספר חודשים ועד ל-20 חודשי מאסר. ראו לדוגמה: רע"פ 2966/13 נעמנה נ' מד"י (5.5.13); רע"פ 9339/17 דוד מאיר אוהיון נ' מדינת ישראל (25.12.17); עפ"ג 28478-04-13 מדינת ישראל נ' בוחניק (לא פורסם); ת"פ 5003-08 מדנ"י נ' טארק טוויל ואח' (14.1.13); ת"פ 1311-02-14 מדינת ישראל נ' אליהו אסרף (9.2.15); מדינת ישראל נ' מנשה ליאור

שרבף (29.4.13); ת"פ 78-09-13 מדינת ישראל נ' סאהר חמידה (11.3.14).

22. עולה אם כן עולה אם כן כי ישנם שיקולים רבים אשר ישליכו על קביעת מתחם הענישה, ביניהם נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנדון, אך באופן כללי, מתחם הענישה בגין עבירות אלו, הינו החל מ-10 חודשים ועד 24 חודשים.

העונש המתאים לנאשם:

23. הנאשם כבן 36 גרוש, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהן.

24. מתסקיר המבחן עולה, כי הנאשם צמח במסגרת משפחתית מורכבת, והוא נחשף לאלומות וסמים מגיל צעיר. לנאשם רקע התמכרותי ארוך, והחל מגיל 12 צורך סמים מסוגים שונים: הרואין, חשיש קריסטל ואקסטזי. הנאשם גדל במחנה הפליטים שועפט וסיים 4 שנות לימוד.

25. הנאשם תיאר קשיים נפשיים סביב מעצרו, וכן העובדה, כי משפחתו ניתקה קשר ממנו. הנאשם הביע בפני שרות המבחן ייאוש וחוסר תקווה. שירות המבחן ציין, כי ביצוע העבירות נעשה על רקע טשטוש גבולות פנימיים, והתמכרות עמוקה לסמים.

26. הנאשם שולב במספר תכניות טיפול במסגרת הליכים קודמים, אך אלו כשלו. במסגרת מעצרו בתיק דנן, שולב הנאשם בטיפול פרטני עם עו"ס משך כ-4 חודשים, והוא אמור להשתלב בתוכנית לטיפול בהתמכרויות הנערכת בשב"ס.

27. שרות המבחן עומד בתסקירו על גורמי הסיכון, וכן גורמי הסיכון, ואולם צוין כי בהעדר טיפול אינטנסיבי ובהיעדר מערכת טיפולית שתשמר את יכולותיו של הנאשם, קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד. נוכח טעמים אלו, ממליץ שרות המבחן על הטלת מאסר, וכן בדיקת האפשרות לשילובו של הנאשם במסגרת טיפול במסגרת המאסר.

28. לחובת הנאשם ניצב עברו הפלילי, הכולל 17 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים רכוש ועוד. הנאשם נדון בשנת 2021 ל-12 חודשי מאסר בגין עבירת אלימות. בשנת 2019 נדון ל-6 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים. מתיק זה תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי להפעלה, האחד למשך 12 חודשים והשני למשך 6 חודשים.

29. הנאשם משולב כעת בהליכי טיפול במסגרת שב"ס, ולדעת שרות המבחן, יש לבחון את האפשרות לשילובו בטיפול בתחום ההתמכרות במסגרת המאסר. בנסיבות אלו אמליץ לגורמי שב"ס לעשות כן. כאמור, שרות המבחן מתרשם כי הנאשם מביע תובנה ראשונית למצבו ומגלה נכונות לשינוי, ומוטיבציה להמשך טיפול על מנת להפסיק את רצף התמכרותו לסם. עמדה זו הביע הנאשם גם בפניי.

30. באיזון בין השיקולים השונים, ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של כל מתחם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

- ב. הפעלת מאסר למשך 12 חודשים מתיק מספר 45998-08-18 (מיום 3.4.2019) שלום ירושלים, כך ש-6 חודשים ירוצו במצטבר ו-6 חודשים בחופף.
- ג. הפעלת מאסר למשך 6 חודשים מתיק מספר 45998-08-18 (מיום 3.4.2019) שלום ירושלים, כך ש-4 חודשים ירוצו במצטבר ו-2 חודשים בחופף. **סה"כ ירצה הנאשם מאסר למשך 26 חודשים בניכוי ימי המעצר.**
- ד. מאסר למשך 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ה. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ו. פיצוי לע"ת 1 על סך 2000 ₪ אשר ישולם עד ליום 3.9.2023.
- ז. התחייבות על סך 4000 ₪ להימנע משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לעבור על כל עבירת רכוש. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).